

ASHEIM—HØGSONGEN
TCHAIKOVSKY—SERENADE

ENSEMBLE ALLEGRIA
PETRONELLA BARKER

LYDEN AV EN HÅND

Strykeorkesteret er en kropp, den mest sensuelle klangkropp som er. Armbevegelsene tegner lyden, kjører den fram. Lyden blir til gjennom kontakt, jeg hadde nær sagt hudkontakt. Buehårene er en forlengelse av huden. I friksjonspunktet der lyden skapes, skjer det med alle grader av varhet, mykhet, streif, kjensle, men også med muligheten for hensynsløshet, brutalitet.

Buen og strengen leter gjensidig etter den perfekte match, vet nesten ikke lenger hvem som er den ene eller den andre når de går opp i en felles vibrasjon. I randsonene av det perfekte strøket finnes det altfor lette, det nølende, og det altfor tunge, insisterende. Dette er også strykeinstrumentet.

For noen tusen år siden ble en tekst til, satt sammen fra flere kilder. Noe har vært i bruk som bryllupslyrikk, noe har vært kjent på folkemunne og noe er diktet til. Visse tradisjoner sier kong Salomo står bak, andre kaller den bare Høysangen. Den er uansett en gedigen feiring av kjærligheten og erotikken.

Til å være en bibeltekst er teksten skrevet i en slående direkte jeg-form. Både han og hun har ordet, vekselvis, men det er kvinnen som leder, og det er herfra vi har plukket tekstdragene til dette verket. Ulike avsnitt, ulike stadier av lengsel og tiltrekning.

Tiltrekningen innebærer alltid en bevegelse – raske skritt, forsiktige steg, nølende, ilende, både hastighet og urørlighet, du kan velge å handle eller å vente, men tiltrekningen er like sterkt. Det er her musikken er interessant for teksten, og teksten er interessant for musikken: Å finne graden av bevegelse, strekke ut tiden slik at teksten nærmer seg det å leve den, ikke bare lese.

Med sine kropper skaper musikerne de mest forskjellige lag i et lydbilde. Sårbarhet, varhet, årvåkenhet, Hud, pust, Blod, puls bakom andre rytmer, Skitt, sand, grus, skjære seg opp på steiner, Svette, lukter, olje, natteluft, Svak blafring av gardin, En liggestilling, mellom søvn og våken, for all del uten å vekke den andre.

Og hva er sensuelt i musikk, indiske bryllup, Bollywood-musikk, ringlende armringer, håndbevegelser som tegn, som ja eller som nei. Lyden av en hånd.

INNRAMMING AV EN IDYLL

Da han i en rask bevegelse på få uker gjorde ferdig sin Serenade for strykere, skrev Tsjajkovskij i et brev: «Jeg komponerte den utfra en innre impuls; det er noe som kommer ut av å ha frihet til å tenke, og det er ikke uten verdi.» Ferieoppholdet hadde gjort ham uvel og rastløs – men han fant lykken igjen gjennom å skrive dette stykket.

En uvanlig lykkelig musikk for en vanligvis tragisk komponist. Kanskje nettopp den monumentale erklæringen som åpningstaktene representerer, og som gjentas til slutt, er en slags besvergelse, en innramming av lykken og idyllen så lenge den varer.

Bevegelsen har smittet over, og gjort akkurat dette verket enormt populært blant strykeorkestre. Det går en flyt gjennom musikken som ensemblet kan gjengi som én kropp. Uforstyrret av symfoniorkesterets teatrale hierarki av blåsere og slagverk, kan strykerne koncentrere seg fullt og helt om bølgen i sine egne buestrøk, i den felles handlingen og eterdønningen av denne.

—NILS HENRIK ASHEIM

Buen, armen, armen som holder buen buen som armen danner, i den bevegelsen, i sirkelen.

THE SOUND OF A HAND

A string orchestra is a body, the most sensual body of sound that exists. The movement of the arms sketches the sound, caresses it out. The sound comes into being through contact, through skin contact, I would almost say. The bow hairs are an extension of the skin. At the friction point where the sound is created, it happens with all possible degrees of sensitivity, suppleness, touch, emotion; likewise with the potential for ruthlessness, brutality.

The bow and the string are mutually in search of the perfect match, hardly know any longer which of them is the one or the other, as they meld into a common vibration. In the border areas of the perfect stroke there is the much too light, the hesitant, and the much too heavy, the insistent. This is a stringed instrument as well.

Some several thousand years ago a text came into being, pieced together from a number of sources. Some were in use as nuptial poetry, some were known through oral tradition, and some of the text was composed. There are those who say it originated with King Solomon; others simply call it the Song of Songs. No matter what, it is a mag-

nificent celebration of love and eroticism.

As a book of the Bible, it is written in a surprisingly direct first-person voice. Both he and she speak in turns, but it is the woman who leads, and it is from here we have picked the excerpts to be used in this work. Different passages, different stages of desire and attraction.

Desire always involves movement — rapid pacing, cautious steps, hesitating, hastening, both speed and motionlessness; you can choose to act or to wait, but either way the attraction is equally strong. It is here the music is interesting for the text, and the text is interesting for the music: finding the degree of movement, extending time in such a way that we seem to be living the text rather than simply reading.

With their bodies, the musicians create the most varied layers of a sound image. Vulnerability, sensitivity, alertness, Skin, breath, Blood, pulse behind other rhythms, Dirt, sand, gravel, cutting oneself on stones, Perspiration, scents, oil, night air, Slight fluttering of a curtain, Lying down, between sleep and awake, by all means without waking the other,

And what is sensual in music, Indian weddings, Bollywood music, jingling bracelets, hand movements as signs, as yes or as no. The sound of a hand.

FRAMING OF AN IDYLL

Upon completing his Serenade for Strings in the rapid movement of a few weeks, Tchaikovsky wrote in a letter: "The Serenade was composed from an innate impulse; that is, something which rises from having freedom to think and is not devoid of true worth." Being on holiday had made him feel unwell and restless — but he found happiness again in writing this piece.

Unusually happy music for a typically tragic composer. Perhaps the monumental statement represented by the opening bars and repeated at the end is indeed a kind of invocation, a framing of happiness and the idyll, as long as it lasts.

Its movement has become contagious and has made this work in particular enormously popular among string orchestras. There is a flow permeating the music which the ensemble can reproduce as one body. Undisturbed by the symphony orchestra's theatrical hierarchy of wind and percussion instruments, the string players can concentrate fully on the wave in their own bow strokes and in their common action, and on the repercussion of the same.

The bow, the arm,
the arm that holds the bow
the bow that the arm forms,
in that movement, in the circle.

— NILS HENRIK ASHEIM

HØGSONGEN

EG SØV

MEN

HJARTET VAKER

DEL 1

1.2 Å, om han ville kyss meg
med kyss av sin munn!

5.2 Egsov, men hjartet vaker.
Høyr, kjærasten bankar på.

5.8 Eg bed dykk, Jerusalems dørtrer,
om de finn kjærasten min,
fortel han at eg er sjuk av kjærleik.

5.10 Kjærasten min er raudkinna og skinande,
han skil seg ut mellom ti tusen menn.

5.11 Hovudet hans er skiraste gull,
håret er krøllete, svart som ramnen.

5.12 Auga er som duer ved strøymande vatn.
Dei laugar seg i mjølk,
dei kviler i si ramme.

5.13 Kinna hans er som kryddersenger
der angande urter veks.
Leppene er liljer,
dei dryp av rennande myrra.

5.14 Armane er stavar av gull,
sette med krysoltitt.
Magen er ei plate av elfenbein,
overstrødd med safirar.

5.15 Fötene er marmorsøyler,
reiste på soklar av gull.
Hans skapnad er som Libanon,
staseleg som sedrane der.

5.16 Ganen smakar sött,
alt ved han gjev glede.
Slik er min kjære, slik er kjærasten,
de Jerusalems dørtrer.

DEL 2

5.3 Eg har tatt av meg kjolen,
skal eg ta han på att?
Eg har vaska føtene mine,
skal eg skitne dei til att?

5.2 Egsov, men hjartet vaker.
2.5 For eg er sjuk av kjærleik.

3.1 Om natta leita eg på leiuet
etter han som eg elskar.
Eg leita, men fann han ikkje.

5.5 Eg stod opp, ville opna for kjærasten.
Hendene draup av myrra,
det rann frå fingrane
over handtaket på dørslåa.

5.6 Eg opna for kjærasten,
men han hadde fare sin veg.
Eg var heilt ifrå meg, han var borte.
Eg leita etter han, men fann han ikkje;
eg ropa på han, men han svara ikkje.

3.2 Eg vil opp og gå omkring i byen
på gater og torg.
Eg vil leita etter han som eg elskar.
Eg leita, men fann han ikkje.

3.3 / «Har de sett han som eg elskar?»:/

2.7 Eg bed dykk, Jerusalems dørtrer,
ved gasellane eller ved hindene i marka:
Uroa ikkje kjærleiken!
Vekk han ikkje før han sjølv vil!

5.8 Eg bed dykk, Jerusalems dørtrer,
om de finn kjærasten min,
fortel han at eg er sjuk av kjærleik.

DEL 3

5.2 Egsov, men hjartet vaker.
Høyr, kjærasten bankar på.

2.8 Høyr, det er kjærasten.
Der kjem han,
springande over fjell,
hoppande over haug.

2.9 Der står han bak muren vår.
Han gløtter inn gjennom vindauge,
kikkar inn gjennom gitteret.

Kjærasten liknar ein gasell,
ein ung hjort.

2.10 Kjærasten tek til orde og seier:
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente, og kom!

2.11 No er vinteren over,
regnet er forbi, det er borte.

2.12 Landet blir dekt av blomar.
2.13 Fruktat på fikentreten mognar.
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente, og kom!

3.4 Eg tok tak i han og sleppte han ikkje,
før eg fekk han inn i huset til mor mi,
i rommet til henne som fødde meg.

8.1 Var du som ein bror for meg,
ein som mor mi hadde amma,
då ville eg ha kyst deg
når vi møttest ute,
og ingen hadde forakta meg.

8.3 Venstre armen hans er under hovudet mitt,
med den høgre held han rundt meg.

8.6 Set meg som eit segl på hjartet ditt,
eit stempel på armen din!
For kjærleiken er sterkt som døden,
lidenskapen ubøyelig som dødsriket.
Han brenn som logande eld.

8.7 Veldige vatr sløkkjer ikkje kjærleiken,
elvar skyl han ikkje bort.

8.10 Eg var ein mur,
og brysta mine som tårn;
framfor hans auge har eg vorte
lik ei som finn fred.

2.16 Kjærasten er min, og eg er hans.
5.2 Eg sør, men hjartet vaker.

Verket «Høgsongen» ble bestilt av Ensemble Allegria med støtte fra Det Norske Komponistfond. Uroppførelsen fant sted 4. juni 2015 i Håkonshallen under Festspillene i Bergen. Utøvere var Ensemble Allegria og skuespiller Ane Dahl Torp.

Tekstutvalget fra Salomos Høysang ble gjort i samarbeid mellom skuespiller Ane Dahl Torp og komponist Nils Henrik Asheim. Oversettelsen fra Bibelselskapet 2011 er benyttet. Tallene viser hvilke kapitler og vers teksten er hentet fra.

THE SONG OF SONGS

I SLEPT _____ BUT MY
_____ HEART WAS AWAKE

PART 1

1.2 Let him kiss me
with the kisses of his mouth!

5.2 I slept, but my heart was awake.
A sound! My beloved is knocking.

5.8 I adjure you, O daughters of Jerusalem,
if you find my beloved,
that you tell him
I am sick with love.

5.10 My beloved is radiant and ruddy,
distinguished among ten thousand.

5.11 His head is the finest gold;
his locks are wavy,
black as a raven.

5.12 His eyes are like doves
beside streams of water,
bathed in milk,
sitting beside a full pool.

5.13 His cheeks are like beds of spices,
mounds of sweet-smelling herbs.
His lips are lilies,
dripping liquid myrrh.

5.14 His arms are rods of gold,
set with jewels.
His body is polished ivory,
bedecked with sapphires.

5.15 His legs are alabaster columns,
set on bases of gold.
His appearance is like Lebanon,
choice as the cedars.

5.16 His mouth is most sweet,
and he is altogether desirable.
This is my beloved and this is my friend,
O daughters of Jerusalem.

PART 2

5.3 I had put off my garment;
how could I put it on?
I had bathed my feet;
how could I soil them?

5.2 I slept, but my heart was awake.
2.5 For I am sick with love.

3.1 On my bed by night
I sought him whom my soul loves;
I sought him, but found him not.

5.5 I arose to open to my beloved,
and my hands dripped with myrrh,
my fingers with liquid myrrh,
on the handles of the bolt.

5.6 I opened to my beloved,
but my beloved had turned and gone.
My soul failed me when he spoke.
I sought him, but found him not;
I called him, but he gave no answer.

3.2 I will rise now and go about the city,
in the streets and in the squares;
I will seek him whom my soul loves.
I sought him, but found him not.

3.3 /: "Have you seen him whom my soul
loves?" :/

2.7 I adjure you, O daughters of Jerusalem,
by the gazelles or the does of the field,
that you not stir up or awaken love
until it pleases.

5.8 I adjure you, O daughters of Jerusalem,
if you find my beloved,
that you tell him
I am sick with love.

PART 3

5.2 I slept, but my heart was awake.
A sound! My beloved is knocking.

2.8 The voice of my beloved!
Behold, he comes,
leaping over the mountains,
bounding over the hills.

2.9 Behold, there he stands
behind our wall,
gazing through the windows,
looking through the lattice.

My beloved is like a gazelle
or a young stag.

2.10 My beloved speaks and says to me:
Arise, my love, my beautiful one,
and come away,

2.11 for behold, the winter is past;
the rain is over and gone.

2.12 The flowers appear on the earth.

2.13 The fig tree ripens its figs.
Arise, my love, my beautiful one,
and come away.

3.4 I held him, and would not let him go
until I had brought him into my mother's
house, and into the chamber of her who
conceived me.

8.1 Oh that you were like a brother to me
who nursed at my mother's breasts!
If I found you outside, I would kiss you,
and none would despise me.

8.3 His left hand is under my head,
and his right hand embraces me!

8.6 Set me as a seal upon your heart,
as a seal upon your arm,
for love is strong as death,
jealousy is fierce as the grave.
Its flashes are flashes of fire.

8.7 Many waters cannot quench love,
neither can floods drown it.

8.10 I was a wall,
and my breasts were like towers;
then I was in his eyes
as one who finds peace.

2.16 My beloved is mine, and I am his.
5.2 I slept, but my heart was awake.

The work "Høgsongen" (The Song of Songs) was commissioned by Ensemble Allegria with support from the Norwegian Composers' Fund. It was premiered on 4 June 2015 in Haakon's Hall during the Bergen International Festival. Performers were Ensemble Allegria and actor Ane Dahl Torp.

The selection of texts from Song of Solomon was a collaboration between Ane Dahl Torp and composer Nils Henrik Asheim. The source for the English version is the Holy Bible, English Standard Version® (ESV®), copyright © 2001 by Crossway, a publishing ministry of Good News Publishers. The numbers refer to the chapters and verses from which the texts are taken.

NILS HENRIK ASHEIM

KOMPONIST, ORGANIST, PIANIST OG KURATOR

Nils Henrik Asheim (f. 1960 i Oslo) kombinerer karrierene som organist, pianist og komponist med en virksomhet som kurator, programskaper og initiativtager til kunstneriske samarbeid. Hans aktivitet startet i den klassiske musikken og har senere forgrenet seg til det frie improvisasjonsmiljøet. Han er utdannet ved Norges musikkhøgskole i Oslo og ved Sweelinck-konservatoriet i Amsterdam.

Nils Henrik Asheim har skrevet en rekke kammerverk som «Vannspeil», «Navigo», «Chase», «Nicht» og «Broken Line», og orkesterverk, blant andre «Speil», «Turba», «Wind Songs» og «Grader av hvitt». Han har også bak seg større sakrale verk. I tillegg har han arbeidet med dramatisk musikk, steds-spesifikke verk og verk der improvisasjon er et sentralt element.

Asheim har utviklet sin egen personlige improvisasjons-stil på orgel og dyrker som utover en profil som åpner opp sjangergrenser. Han har to ganger fått Spellemannprisen; for orgelplaten «19.03.04, Oslo Cathedral» og for «Mazurka – remaking Chopin» (LWC1016).

Siden 2012 har Nils Henrik Asheim vært ansatt som organist i Stavanger konserthus. Her har han skapt et stort publikum for orgel gjennom å utvikle nye konsertformer hvor orgellet bl.a. kombineres med andre instrumenter og kunstformer. Fra orgellet i Stavanger konserthus utga Asheim i 2018 en kritikerrost CD med egne transkripsjoner av Edvard Griegs og Geirr Tveitts musikk (LWC1151).

Som komponist debuterte Asheim svært tidlig, som 15-åring på Ung Nordisk Musikkfest i Helsinki. I 1978 vant han 2. pris i den europeiske Rostrum-konkurransen. Han har hatt bestillinger fra de viktigste norske kulturninstitusjoner, inkludert offisielle oppdrag som den offisielle fanfaren til vinter-OL på Lillehammer 1994 og musikk til kronprinsparets vielse i 2001. I tillegg til Nordisk råds musikkpris har Asheim bl.a. mottatt Linde-manprisen, Arne Nordheims komponistpris og Edvard-prisen.

Barneoperaen «Stormen», bestilt av Den Norske Opera og Ballett, vant Den europeiske RESEO Opera for Young Audiences Award i 2014. I 2018 fikk han Nordisk råds musikkpris for «Muohta – language of snow». Samme år ble han utnevnt til ridder av Den kongelige norske St. Olavs Orden for sin innsats for norsk musikkliv.

NILS HENRIK ASHEIM

COMPOSER, ORGANIST, PIANIST AND CURATOR

Nils Henrik Asheim (born 1960 in Oslo) combines the careers of organist, pianist and composer with his activities as curator, programme creator, and initiator of artistic collaborations. He began in the classical music tradition, branching out later into the free improvisational scene. He studied at the Norwegian Academy of Music in Oslo and the Sweelinck Academy in Amsterdam.

Asheim has written a number of works for chamber ensembles, including "Vannspeil", "Navigo", "Chase", "Nicht", and "Broken Line", and orchestral works "Speil", "Turba", "Wind Songs", and "Degrees of White", among others. He has composed larger sacred works and written dramatic music, place-specific works, and compositions in which improvisation is the key element.

Asheim has developed his own personal improvisational style on the organ, and he cultivates the image of a performer who undoes genre boundaries. He has twice received Spellemannprisen, Norway's Gram-

my, for his organ album "19.03.04, Oslo Cathedral" and for "Mazurka — Remaking Chopin" (LWC1016).

Nils Henrik Asheim has served as organist of Stavanger Concert Hall since 2012. He has attracted a large audience for organ music by developing new forms of concerts, combining the organ with other instruments and art forms. In 2018 Asheim recorded a critically acclaimed album on the Stavanger Concert Hall organ with his own transcriptions of music of Edvard Grieg and Geirr Tveitt (LWC1151).

Asheim debuted as a composer at age fifteen at the Scandinavian Youth Music Festival in Helsinki. In 1978 he won Second Prize in the European Broadcasting Union's Rosstrum competition. He has received commissions from the most important Norwegian cultural institutions, composing the official fanfare for the Winter Olympics in Lillehammer in 1994, and music for the wedding of the Crown Prince and Princess in 2001. Asheim has been the recipient of the Lindemann Prize and the Edvard Prize, among others.

His children's opera, "The Tempest", commissioned by The Norwegian National Opera and Ballet, won the European RESEO

Opera for Young Audiences Award in 2014. In 2018 he received the Nordic Council Music Prize for "Muohta — Language of Snow". The same year he was honoured with the Order of St. Olav, Knight, First Class, for his contributions to Norwegian musical life.

www.nilshenrikasheim.no

ENSEMBLE ALLEGRIA

Kammerorkesteret Ensemble Allegria regnes blant landets fremste ensembler. Orkesteret har vakt oppsikt med sitt lekne samspill og sin energiske virtuositet. Siden 2008 har kunstnerisk leder Maria Angelika Carlsen og de 22 medmusikerne hennes spilt hverandre stadig bedre og vokst til å bli en kraft å regne med i norsk musikkliv.

Orkesteret spiller med internasjonalt anerkjente solister som Lawrence Power, Tine Thing Helseth, Martin Fröst, Kathryn Stott, Benjamin Schmid og Truls Mørk. De siste årene har Ensemble Allegria hatt et tett samarbeid med Det Norske Solistkor.

Ensemble Allegria spiller jevnlig på festivaler som Festspillene i Bergen, Hardanger Musikkfest, Oslo Kammermusikkfestival, Rosendal Kammermusikkfestival og Ultimafestivalen.

Orkesteret ga ut debutplaten «Allegria» (LWC1044) på LAWO Classics i 2013, i 2015 kom «VOLT22» (LWC1082) og i 2017 kom «Mozart/Schoenberg» (LWC1138). Begge de to sistnevnte platene ble nominert til Spellemannprisen.

Orkesteret har sin egen konserter serie med navnet NÅ, med konserter på Gyldendalhuset i Oslo.

Ensemble Allegria ble i 2012 tildelt Statoils talentstipend innen klassisk musikk som første ensemble noensinne. Juryformann Leif Ove Andsnes uttalte den gang at «Ensemble Allegria utstråler en våken musicalitet som skaper et ensemblesspillet med nerve og intensitet».

ENSEMBLE ALLEGRIA

and "Mozart/Schoenberg" (LWC1138) in 2017. The latter two releases were nominated for Spellemannprisen, Norway's Grammy.

The ensemble has its own concert series called NÅ, with concerts held in Gyldendalhuset in Oslo.

In 2012 Ensemble Allegria was the first ensemble ever to be awarded the Statoil Talent Award for classical music. In the words of jury chairman Leif Ove Andsnes: "Ensemble Allegria radiates a bright musicality that generates ensemble playing with ardour and intensity."

Leading international soloists with whom the orchestra has performed include Lawrence Power, Tine Thing Helseth, Martin Fröst, Kathryn Stott, Benjamin Schmid and Truls Mørk. In recent years, Ensemble Allegria has collaborated closely with the Norwegian Soloists' Choir.

Ensemble Allegria regularly performs at festivals, among them, the Bergen International Festival, the Hardanger Music Festival, the Oslo Chamber Music Festival, the Rosendal Chamber Music Festival, and the Ultima Oslo Contemporary Music Festival.

The orchestra released its debut album "Allegria" (LWC1144) on the LAWO Classics label in 2013, "VOLT22" (LWC1082) in 2015,

PETRONELLA BARKER

Petronella Barker har jobbet som skuespiller i mer enn tretti år. Hun er del av det faste ensemblet på Nationaltheatret, og har i tillegg vært tilknyttet Stockholm stadsteater og Kungliga dramatiska teatern i Sverige. Hun har spilt store, klassiske roller på både norsk og svensk, Ibsen, Strindberg, Tsjekhov, Shakespeare m.m. og har også gjort film og TV, radio og lydbøker.

Av teaterroller kan nevnes: Hedda Gabler i «Hedda Gabler», Rebekka West i «Rosmersholm», Solveig, Mor Åse, Den grønnkledte i «Peer Gynt», Agnes i «Brand», Rita i «Lille Eyolf», Helena i «En Midtsommernatts drøm», Genia i «De stora vidderna» og Grevinnen Orsina i «Emilia Galotti». Filmroller inkluderer Mol i «Thrane's metode», Bobbie-Pop i «Hawaii, Oslo», Mama i «Victoria», Christine Hoff i «Kodenavn Hunter» og Dronningen i «Askeladden II».

PETRONELLA BARKER

Petronella Barker has worked as an actor for over thirty years. She is part of the permanent ensemble at the National Theatre in Oslo, and she has been associated with Stockholm City Theatre and the Royal Dramatic Theatre in Sweden. She has played major classical roles in both Norwegian and Swedish — Ibsen, Strindberg, Chekhov, Shakespeare, among others — and she has also done film, TV, radio, and audio books.

A partial list of stage roles: Hedda Gabler in Hedda Gabler; Rebecca West in "Rosmersholm"; Solveig, Åse, Woman in Green in "Peer Gynt"; Agnes in "Brand"; Rita in "Little Eyolf"; Helena in "A Midsummer Night's Dream"; Genia in "The Vast Domain", Countess Orsina in "Emilia Galotti". Partial list of film roles: Mol in "Thrane's Method"; Bobbie-Pop in "Hawaii, Oslo"; Victoria's mother in "Victoria"; Christine Hoff in "Codename Hunter"; the Queen in "The Ash Lad II".

RECORDED IN JAR CHURCH, BÆRUM, 14–17 AUGUST 2017 (MUSIC)
AND IN NOTAM STUDIO 30 AUGUST 2019 (TEXT).
PRODUCER: VEGARD LANDAAS
BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN
EDITING: VEGARD LANDAAS
MASTERING: THOMAS WOLDEN
BOOKLET NOTES: NILS HENRIK ASHEIM
ENGLISH TRANSLATION (BOOKLET NOTES & BIOS): JIM SKURDALL
NORWEGIAN TEXT, «HØGSONGEN» (EXCERPTS): BIBEL 2011,
NYNORSK UTGAVE, ©BIBELSELSKAPET 2011
ENGLISH TEXT, "SONG OF SONGS" (EXCERPTS): HOLY BIBLE,
ENGLISH STANDARD VERSION® (ESV®), COPYRIGHT © 2001
BY CROSSWAY, A PUBLISHING MINISTRY OF GOOD NEWS PUBLISHERS.
BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
ARTIST PHOTO – ALLEGRIA: MORTEN ANDREAS NOME
ARTIST PHOTO – NILS HENRIK ASHEIM: KRISTIAN JACOBSEN / STAVANGER AFTENBLAD
ARTIST PHOTO – PETRONELLA BARKER: ØYVIND EIDE
COVER FOTO: JAN OVE IVERSEN / OVERPARI (EDIT: ANETTE L'ORANGE)
COLLAGES: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS
COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE / BLUNDERBUSS

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM:
ARTS COUNCIL NORWAY
FUND FOR PERFORMING ARTISTS
NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS
THE SAVINGS BANK FOUNDATION DNB

LWC1191
© 2019 LAWO | © 2019 LAWO CLASSICS
WWW.LAWO.NO

ENSEMBLE ALLEGRIA
PETRONELLA BARKER — NARRATOR

NILS HENRIK ASHEIM (*1960)

01. HØGSONGEN—27:52

—EG SØV, MEN HJARTET VAKER

PYOTR ILYICH TCHAIKOVSKY (1840–1893)

SERENADE FOR STRING ORCHESTRA IN C MAJOR, OP. 48

02. I. PEZZO IN FORMA DI SONATINA.

ANDANTE NON TROPPO — ALLEGRO MODERATO—09:34

03. II. VALSE. MODERATO. TEMPO DI VALSE—03:43

04. III. ELEGIA. LARGHETTO ELEGIACO—09:00

05. IV. FINALE (TEMA RUSSO).

ANDANTE — ALLEGRO CON SPIRITO—07:12

www.lawo.no

LAWO
CLASSICS

ALL RIGHTS RESERVED LAWO CLASSICS

LWC1191 TT 57:25 © 2019 ® 2019

CD STEREO / RECORDED IN DXD 24BIT/352.8KHZ

